

LO TEATRO CATALA

PERIÓDICH INDEPENDENT,
DE LITERATURA, ART, NOTICIAS Y ANUNCIS

Destinat principalment á fomentar lo progrés é interessos
de 'l Teatro de Catalunya.



Preus per subscripció

En Barcelona. . . . 1'00 ptas. trimestre.
Fora. 1'50 » »
Artistes d' ópera. . 0'25 » l' any.
Abonats protectors. 1'00 » cada mes
Pago adelantat.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Diputació, n.º 125, 2.ª, 3.ª
Sucursal pera cartas y avisos,
en l' Arxiu l'irich dramàtic de
D. J. Gelabert, Unió, 5, 3.ª, 2.ª

Preus de cada número

Número corrent. 10 céntims.
Id. atrassat. 15 id.

Los abonats protectors tenen dret á dos exemplars de cada número de Lo Teatro Catalá á la que s' publiquin noves que 'ls convinga mentres no desdigan de 'l setmanari, y á obtenir rebaixa en los preus de 'ls anuncis particulars.

CERTAMEN FESTIU LITERARI

Diumenge prop vinent, dia 18, s' efectuará la distribució de premis á 'ls autors de las composicions designadas pe 'l Jurat.

L' acte tindrà lloch en lo teatro de Catalunya (Eldorado) á tres quarts d' onze de 'l demati, per l' ordre següent:

Overtura musical.

Discurs de 'l Director de Lo Teatro Catalá.

Discurs de 'l senyor President de 'l Jurat.

Lectura de la Memoria, pe 'l senyor Secretari.

Proclamació de 'ls noms de 'ls poetas premiats.

Lectura de las composicions n.º 63, 7, 19, 18, 20 y 56. que son las que han obtingut premis.

Entrega de 'ls premis y diplomas.

Discurs de gracias.

A fi y efecte de que pogan assistir á aquesta sessió tots los favoreixedors de Lo Teatro Catalá, ab aquest número rebran la corresponent invitació, y á 'ls senyors subscriptors que 'n vulgan per sas familias, se 'ls facilitaran las que demanin en la sucursal (Unió, 5, 3.ª, 2.ª), presentant lo recibo de 'l trimestre actual.

ENSAIG GENERAL

La tablilla d' avís, petit retaule que la gent de teatro consulta cada nit, finida la funció ó l' ensaig, marca lo següent:

«A las 8 (noche)

La palabra de Satán

(Ensayo general.)

Actores, Coros de ambos sexos, Baile, Comparsas, Orquesta, Banda, Tramoya, Guardarropa, Atrezzo y Gasista.»

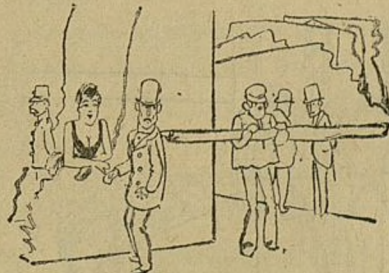
Tal dit tal fet: á 'l ser que són tres quarts de l' hora indicada, comensan á deixarse véurer per entre sombras, entre las quals hi brillan duas ó tres candelas, homes de brusa, levita, gech y rús. Uns á altres se mitj saludan segons sa categoria, forman corrillos que 's dispersan per' tornarse á juntar en grupos distints.

Tocan las vuyt.

La gentada aumenta. Bailarinas y coristas mouhen un guirigay de 'l diastre, contant xascarrillos verdosos, ó be rundingant de la sort que té la Pepita, la Concha, etc., puig es mólt amiga de un senyor rich y vell.

Lo gassista ha donat mitj tom á l' aixeta de 'l gas y ha fet llum; ja era hora: 'l jefe de maquinaria dona ordres á sos súbdits que s' enlayran per telars y s' enclotan en fossos, segons requereix sa tasca.

Los músichs desenfundan sos instruments y tot parlant en veu un bon xich alta, comensan á afinarlos.



Sens pendre 's la molestia d' avisar á ningú, passen d' un lateral á l' altre dos de la tramoya carregats ab un grant aplich de saló régi, topant

ab un de 'ls de la goma que distret parlaba ab una corista á cau d'orella: ab l'empenta va á parar fins á 'l primer bastidor á 'l punt mateix en que per la tal caixa, cau un teló de selva curta, que li xafa 'l barret y li fa un estrep en lo chaqué.

Mólts riuen; mes que ningú un senyor gros que en un recó de *traperta* festeja ab una bailarina: la víctima prou s'exclama, pro ningú 'n fa cás. Sols la corista, principal causa de 'l fracás, posant cara seria diu:

—No s' enfadi, Paquito, no s' enfadi: deixi 'ls estar, son uns brutos. Vingui á 'l meu quarto, li cusiré l'estrip.

A tot aixó, 'l temps passa. Lo director d'escena que 's passeja pe 'l *prosceni*, consulta son rellotje, arrufa 'l nas y crida á 'l *segón apunte*, que 's presenta ab un exemplar manuscrit, lo *guió* entre sos fulls, un tros de candela y un *pito* pendent de 'l trau de l'americana.

—¿Estamos?—li pregunta.

—Falta la dama jove.

—¿Endevant: sempre ella! Si triga cinch minuts que vagi l'avisador á casa seva.

—¿Qué fem?—exclama l'empressari presentant-se de cop y encarantse ab lo director.—Són dos quarts de nou: acabarem á las *quinientas*.

—Prou que ho veig; mes la dona jove no ha vingut.

—Que 's comensi sense ella.

—¿Oh, no pót ser!—fa l'autor de la obra inter-nantse en lo grupo:—la dama jove está lligada ab los principals jochs de *tramoya* y ella comensa l'acte.

—Vritat—diu lo director.

—Si; pero 'l gas crema y...

—Y es mólt sensible que per una *figura* tinguem d'*amolarnos* tots—remuga 'l barba ab mal humor; pero en veu baixa.

Tocan tres quarts de nou.

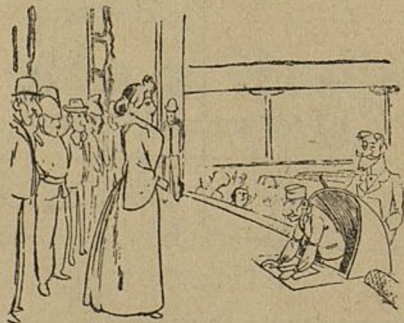
—Ja es aquí, calleu—exclama 'l *segón apunte*, llambregant la porta d'entrada.

—¿Quí! ¿jo callar? ¡Bona 'n fóra! Ab quaranta anys que porto de *taulas* no he vits may que á cap artista se li tingan las consideracions que se li tenen á aquesta... bona senyora. Ja sé jo qui 'n té la culpa, ja: en los meus bons temps aixó no passaria, no.

—¿Señores á començar!—crida l'apunte picant de mans y tractant de despejar la escena y fer guardar silenci en las *masas*.

—Si, si; á començar, que ja ha arribat la *eminencia*—diu ab pérvida sonrisa l'actriu cómica; pero

ab tot, va y fa dos pelons ab repicó, en las empol-



GR 2-1

cia—diu ab pérvida sonrisa l'actriu cómica; pero ab tot, va y fa dos pelons ab repicó, en las empol-

vadas gallas de l'actriu tan esperada, que, mitj descordantse l'abric de pells, procura deixar véurer un cos nou de satí y blondas.

Queda per fi l'escenari net de mirons: lo primer apunte ab casquet greixós y mánegas de llustrina, s'enconxa en sa barraqueta: sona un timbre, lo director d'orquestra, ab sa *batuta*, dona uns copels demunt la *partitura*; marca un dibuix en l'espai, movent abdos brassos á l'hora, y fe-reix lo silenci una fina *melodia* que de *crescendo* en *crescendo*, acaba ab una marxa guerrera.

Surt lo coro, compleix son missatge y fa *mutis*: puja la *selva curta* y l'escena queda convertida en un hermós jardí hont hi té lloch un gran festi-val. Allí s'hi juntan actors, coros y ball. Tothom ab l'orella amatent y mirant á l'esquillenta, ja l'apunte, ja la *batuta* de 'l *maestro*, fa 'l que li pertoca ab mes ó menos llestesa.

Ab l'ajuda de 'l cambi de decoracions segueix son curs l'ensaig.

Durant lo primer acte tot ha marxat al pel: sols se té de repelir un *mutis* equivocat de la compar-seria. ¡Sempre tenen de ser ells! Ja se sab, lo com-parse es la cosa mes temible.

L'obra que s'ensaja per *estrenarla* demá, es una d'aquellas en que hi prenen part tots los res-sorts d'efecte. Sense ser sarsuela s'hi canta; sens ser comedia de màgia hi jugan *escotillons* y cambis d'accessoris; sens ser drama hi ha morts; sens ser comedia no hi faltan tipos y situacions cómicas.

En fi: es tot y res, si no dona entrada.

Res y tot, si salva á l'empresa.

Aixó es lo que s'espera, puig que la tal empre-sa pót ben dir, que, posantla en escena, fa un *va y tot*. Si desgraciadament no *peta*, tot se 'n anirà á rodar.

Desd'un principi de temporada, que tot s'ha presentat malament. No es que la companyia no agradi, no; mólt al contrari: es que passa alló... que móltas empresas ne tocan l'efecte sens ex-plicarse la causa.

Per'xó á aquest *estreno* s'apela com á recurs extrem: es l'últim cartutxo com diria un militar.

Aixó prou que ho saben los actors, prou. Que ho diga sino 'l *barba*, que, fingint una desgracia de familia s'ha fet donar doble *préstamo*. ¡Ell ray que 's gat vell!

En cambi, entre las segonas *parts* de la compa-nyia no hi falta qui jemega, per estar atrassat d'una setmana.

Ab tot, l'ánimo general es que l'obra darà. L'autor d'ella, encara que no está gayre acreditat (no es conegut, segons diu ell), ha sapigut bate-jarla ab bon titol: *La palabra de Satán*. Aquets mots impressos ab lletres vermelles y d'or farán sensació, mólt mes afeginthi á continuació:

Estreno de la gran comedia en 4 actos y 12 cua-dros, puesta en escena con todo el aparato que su interesante argumento requiere. Banda, coros, luz Drumont, fuegos de bengala. Trajes y atrezzo nuevo. 10 DECORACIONES ex-profeso y 500 comparsas.

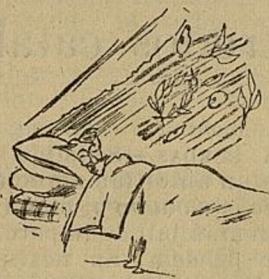
Tot aixó, per mes que ja es mólt gastat, sempre llama. A 'l poble baix li fa efecte y pocas són las vegadas que deixa d'acudir á tal reclam.

Vritat es que en obras d'aquesta especie l'*extraordinari* puja en gran y són mólt exposadas;

mes ab un xich de sort y ab ajuda de la *claque* s'ol donar bon resultat.

Aquet es lo que espera l'empressari en primer lloch, y tots los de la casa en mes ó en menos, puig quant una temporada no *marxa*, tothom se 'n ressent per la part que li toca. L'*ensaig general* es regularment ahont se pren nota de l'efecte que farà l'obra: per 'xo tothom va esvarat d'un cantó á l'altre, comentant la manera de fer las cosas ab verdader resultat y tothom se permet augurar á l'*estreno* fatal ó felís éxit, segons són las rahons en que s'apoya per fer crítica.

La nit d'un ensaig general, autor y empressari són las dos figuras dominants de 'l quadre: los dos tenen lo pensament en un mateix punt, que l'obra agradi; mes finit l'ensaig tots dos ne tocan distints resultats. A l'autor, aquella nit l'agitació no 'l deixa dormir; en cambi l'empressari, xafat pe 'l trontoll de l'ensaig, dorm ben plá.



En quan á 'ls actors, surten de 'l teatro exclamant ab enutj:—¡Quin' hora d'acabar l'ensaig! ¡Es un fastich!

LLUIS MILLÀ.

LO QUE CONVÈ

No es nou lo que anem á dir. Pero aixó no vól dir que no deguem repetirho. Perque á copia de insistir potser lograrem que la opinió indiferent de molts catalanistas influyents, abandoni sa indiferencia.

L'idioma català ha de ser la base de 'l co-naixement de Catalunya, y, per lo tant, convé que 'ns fixem en la necessitat de que en aquet punt se treballi de fort y de ferm en buscar la millor manera de que existeixi una gramática catalana que siga segura guía que 'ns porti, com per la má, á conseguir lo que vindrá després ab menys esforços.

Bo es que 's fundin associacions catalanistas; bo que l'esperit de 'l regionalisme 's mogui cada día en mes ampla esfera; pero si las referidas associacions se limitan solament á celebrar de tant en tant vetlladas literarias, á donar compte d'aquestas reunions en los periódichs y á declamar estudiats discursos, com fan algunas d'ellas per no dir la major part, l'existencia de aqueixos Centres no tin-

drá mes importancia que la de petits cassinos ahont s'hi reuneixen diariament quatre amichs á las tardes pèra pèndrer café y jugar á billar y á 'l *solo*.

Es convenient que 'ls Centres catalanistas se prenguin la pena de recordarse que han sigut ó han de ser creats per contribuir á fer fructificar la idea de buscar la autonomia de Catalunya, y que la lógica que 's desprèn d'aixó es que las sevas Juntas han de penetrarse de que sa principal missió es la d'arbitrar los medis que conduheixin á aquet fi.

No hi ha pas dupte tampoch que la restauració de la poesia lírica y dramática regional, es un de 'ls principals elements qu'han servit per ensenyarnos que l'ús de nostre idioma ha despertat lo modern renaixement en favor de la patria catalana. Pero com han nodrit nostre teatro ab sa inspiració molts autors que no havian tingut previamente estudi de 'l català (desterrat de 'l tot en las escolas), han resultat tan notables diferencias en la manera de escriure 'ls treballs literaris y teatrals, que no 's pót pas dir propiament que tinguem gramática, sino que cada escriptor se l'ha arreglat á sa manera, no haventhi per tal motiu una autoritat reconeguda en aquet particular.

Alguns treballs s'han fet certament pèra que tinguem qui constituís una Academia de la llengua catalana; pero fa anys que 's van fé 'ls nombraments de 'ls académichs y semblant institució no ha donat senyals de vida. També particularment alguns ilustrats catalanistas han emprés després ab constancia y afany la tasca d'introduhir una radical reforma lingüística que no falta qui la adopta en tot ó en part; mes aqueix notabilíssim esfor individual no té la importancia que mereix, y sobre tot careix de la autoritat imprescindible per imposarse á tothom.

Es, donchs, de 'l cas que 'ns preocupem de aquest assumpto, mes útil de lo que á primera vista sembla.

Los Centres, que en gran número existeixen, podrian dirigir sos esforços á trobar la manera de que realment tinguéssim Academia reconeguda y que treballés ab fe y profit; los periódichs podrian ajudar també á lograrlo, dirigint sas miras á que despertessin de son marasme 'ls ensopits; los distingits publicistas autors de la per ells proclamada reforma de la llengua, podrian procurar-se l'assentiment de 'ls académichs nombrats, qui en los estudis de «L' Avenç» trobarían moltíssim adelantat per arribar á solucions sabias y lógicas que, san-

cionadas aixís, no seria difícil convertirlas en preceptes que serían acatats á no tardar.

Metrestant se déu per altra part dsnar vida á la idea regional. La caiguda de 'l Govern conservador y la existencia de 'l poder en mans de 'l partit lliberal, será causa de elecciones de diputats. Fem, donchs, lo convenient pèra que vagin á Madrid representants regionalistas ab preferencia á 'ls *cuneros* que s' imposan mòltas vegadas: no mirem si són de 'n Cánovas, de 'n Sagasta, de 'n Castelar, de 'n Pi y Margall ó de 'n Zorrilla, qu' aixó avuy no ha d' importarnos; busquemlos catalanistas de veras, de noms y de fets; porque si aixó 's logra, será mes fácil conseguir, un cop tinguem gramática sancionada per una Academia competent, que per ley se declari obligatoria en Catalunya la ensenyansa primaria de l' idioma catalá, á 'l mateix temps que la de la llengua castellana.

Potser algún encopetat *personatge* trobi que lo que dihem no es factible. Si ho pensa va equivocat qui tal creencia tinga, porque es més possible alcansar aixó, que arrelar la projectada Constitució, fruyt de la exagerada idea d' uns quans que volen comensar pe 'l terrat l' edifici de 'l modern catalanisme.

P. DE R.

LA CADERNERA Y 'L ROSSINYOL

FAULA.

En mitj de l' espés fullatge
de una arbreda mitj salvatje,
explican á sa manera
lo mérit de sos cants vius,
los falaguers y festius
rossinyol y cadernera.

Sa rahó exposan abdos
volteiant lo niu joyós;
manifestan ab dolsura
la seva humil pretensió
base de la discusió,
fent gala de sa hermosura.

Ab sa garla joganera,
aixís diu la cadernera:
—Jo canto á la matinada
y faig sentir á 'l entorn
durant tot l' estival jorn
ma veu sempre ben timbrada.

—Jo—contesta 'l rossinyol—
canto ja quant surt lo sol;
canto de nit y de dia,
y ¡me 'n puch enorgullir!
per tot arreu faig sentir
los meus cants plens d' alegría.

—Jo—afirma ella—de segü
sòch mes hermosa que tú;
en lo cantar mòlt senzilla,
de 'l prat tendre habitadora
y d' amor la cantadora...

ja mi cap aucell m' humilla!

—Donchs jo—'l rossinyol exclama—
tinch ja pública ma fama:
sè qu' es mes bella ta casta;
pro 'l meu cant es cel-brat,
lo meu nom es reputat,
y aixó, per guanyarte, 'm basta.—

Y la gloria 's declarà
pe 'l rossinyol, que en cantà
no aventatja en demasia
á la altiva cadernera
que en florida primavera
sas cansóns á l' ayre envia

Aixís, en la apreciació
d' alguna composició
qualsevol, mes que 'l valor
d' aquella obra que 's critica,
mòts cops, per desgracia, implica
la fama que tè l' autor.

I. CAMPRUBÍ NADAL.

Estrenos catalans

ROMEA.—*Lo mohiment continuu*, comedia en 3 actes per D. R. BORDAS.—Sensible 'ns es tenir que dir la vritat á un autor tan apreciable com ho es lo de *La flor de la montanya*; mes ab tot y que ho sentim, no podem, á tall de imparcials, dir lo contrari de lo que pensem. En nostre concepte *Lo mohiment continuu* es de lo mes fluixet qu' ha escrit lo Sr. Bordas, y com á fluixet que ho trobem (sense que pretenguem ésser infalibles) donarem la nostra opinió á grans plomadas. L' assumpto que 's tracta en *Lo mohiment continuu* es tan vell com l' anar á peu. Un pare que vól casar á la seva filla contra sa voluntat, un pretendent oficial vell y ridícul, un jove simpàtic y aixirit que treballa d' amagat la noya y un oncle protector de 'ls amors secrets.

Aquesta es la essencia de 'l argument que, com se véu, no *peca* de gran novetat. Enquan a'l modo de desarrotllar aquest argument corre parellas ab la originalitat de 'l mateix. ¡Basti dir que un acte s' acaba ab lo socorregut medi de transmetrer bofetadas uns individuos als altres! ¡Y encara fa riure aixó!

L' acte millor es lo tercer y es lo que té mes animació y en ell corren las escenas ab mes naturalitat. En conjunt l' obra té alguna semblansa ab *Un agregat de boigs* de 'l mateix autor, que alguns anys enrera obtingué un éxit excelent.

Nostra opinió es que 'l senyor Bordas guarda aquest obra en cartera desde temps y aquesta es la causa de que *Lo mohiment continuu* resulti anti-quadeta.

La representació no deixá rés que desitjar y 'ls actors demostraren qu' havían pres l' obra ab carinyo, y valga á ells que *Lo mohiment continuu* no anés malament. Se lluhiren especialment la senyora Parrenyo y 'ls senyors Martí, Capdevila, Soler, Santolaria, Pinós y Goula (director).

En resum: ab *Lo mohiment continuu*, ni la empresa de ROMEA s' hi farà cap casa, ni 'l senyor BORDAS s' hi farà célebre.—R.

CALVO-VICO.—Dijous passat s' estrená en aquest teatro una revista ó cosa aixís titulada *Centenari pe 'ls coloms*, d' autor anónim, y que no té altre objecte que posar en ridícul alguns de 'ls fets mes culminants de las passadas festas.

Permeti 'm l' autor de l' obra que li diga que són massa quatre actes per dirnos quela *batalla de flors* y la *kermesse* foren dos bunyols; y dich que són

massa. perquè a l'obra en qüestió li falta amenitat, com per exemple, algun número de música que hagués cridat la atenció de 'l públich.

Los pochx xistes que conté, ó pecan per massa verts o per molt ordinaris.

Los bailables són de poch gust y 'l decorat es de guarda-roptia.

No obstant, l'obra fou ben rebuda y 'l públich quedà satisfet; sobre tot, algún Ximenez que á falta de ser set-ciencias, creu ab l'exitazo que ha obtingut Centenari pe 'ls coloms.

Y qui siga confrare que prenga candela.—U. Q.

Revista Teatral

NOVEDATS.—*Jaime Durand*, drama en 7 actes, basat sobre 'l pensament d' una obra francesa, per don EDUARD VIDAL Y VALENCIANO y D. PERE ANTON TORRES.

Com la majoria de 'ls dramas que provenen de la nació vehina, lo *Jaime Durand* té com á principal assumpto 'l robo y la deshonra; mes no són sos abundants incidents fills més ó menos de la convenció qu' impera en molts de 'ls melodramas, sino que la naturalitat més acabada matisa sas ben trassadas escenas, fent de son conjunt una obra notable en son género.

Deguts també á sa naturalitat, conté 'l *Jaime Durand* una col·lecció de quadros que conmovien de veritat: escenas íntimas, lluytas, miserias de 'ls poderosos y orgull de l' honrat obrer, y com á conseqüència, assassins y suicidis.

L'obra va ser molt aplaudida, y ho será més en las successivas representacions.

Los actors en general s'ajustaren á 'l caràcter de 'l personatge respectiu, treynt un conjunt bastant bó. Debem fer especial menció de 'l Sr. Tutau, qui donà molt relleu á 'l protagonista y digué algunas frases ab verdader acert.—A. R.

TÍVOLI.—*El Testamento azul*.—Lo dissapte propassat tingué lloch l'estreno d' aquesta obra de don Rafel M.^a Liern la lletra, y de 'ls mestres Barbieri, Oudrid y Aceves la música.

Si no tinguessin sos autors altrás obras en demostració de lo molt que quiscun d' ells val dintre la literatura dramática 'l primer y la lírica 'ls demés, diriam ab la franquesa que 'us es característica, que deixessin uns y altre las solfas y las lletres en pau y tranquil·litat, y 's busquessin altra manera de camparse la vida.

Pero 's tracta de reputats autors de fama, y no podem méns de correspondrer á las atencions a que per sos mérits són mereixedors.

La part que pertany á 'l Sr. Liern es original y dòna lloch á que 'ls músichs, á haverse empapat de 'l assumpto, haguessin filat fi y bonich com era d' esperar.

L'argument es aquest:

Un, á 'l morir y otorgar testament, ho féu de modo que sa herencia (3.400.000 rals) fos entregada á 'l parent que no hagués sentit may las traïdoras accions de Cupido; que sa última voluntat no 's fés sapiguer fins passat l' any de sa mort, y que com ell sempre havia sigut de la broma, desterraba per complert la tristesa y las llágrimas en tots aquells actes que d' ell se tractés.

¡Si 'n compareixen de parents lo dia y hora senyalats per emportáren la herencia! Pero á 'l preguntar lo notari Sr. de Mochuelo quí de 'ls allí presents se trobaba en las condicions imposadas pe 'l legatari, cap volgué ésser lo distingit. Y en aquest moment arriba de la Mancha un nebot de 'l testador que es reconegut per alguns d' ells com á mereixedor de la fortuna deixada. Veyent lo notari,

home de confiança de 'l mort, la diversitat de parers que s' emiteixen y que cap d' ells soluciona l' assumpto, creu convenient proposar com á última proba per part de *Serafi* (nom de 'l manchego), que li donaba desde las tres de la tarde, hora de reunió, fins las dotze de la nit, per resistir tot lo que 'ls seus parents li presentessin.

Queda, desde aquet moment, oberta la porta, perquè la fantasia surtis brillantment vestida de la imaginació de 'ls autors de l' obra. Lo Sr. Liern no desdís en sa empresa. Porta a *Serafi* á 'l Circo de Price de Madrid; lo porta després á un ball ahont hi assistiren inglesas, francesas y espanyolas, etcétera, etc., per compartir ab los músichs lo bo y millor de 'l plan.

Pero 'ls músichs en aquest cas no han vist ni sentit res. Han posat música á situacions que pres-taba lluhirshi (com lo terceto *Rosa, Palmira y Serafi* de 'l tercer acte), escrivint una americana de las de més parranda y vulgars, sens faltarli l' jay! indispensable en compositors de baix vol. No despuntan per sa originalitat y forma espontánea las seguidillas ó malaguenyas que en lo primer acte canta *Palmira*; en cambi, no deixan de fer efecte las coplas corejadas que *Velocípedo* canta també en l' acte primer. Aixó es potser, sense ser bo, lo millor de *El testamento azul*. Los bailables de 'l segon acte, no tenen res de novetat. Sentint aquella música nos trobábam á 'l Circo Equestre de nostra plassa de Catalunya. En l' últim acte no van aprofitá 'ls músichs la boníssima circumstancia de fernos sentir música que respongués á 'l caràcter fret é indiferent de 'ls fills de la nebulosa Albion y l' ardent, arrebatador, sensual y nerviós de 'ls de Fransa. ¡Qué bé hi haguera escaygut alguna de aquellas cansonetas saturadas d' aquell chic de madame! Pero no: 'ls mestres portaban pressa y ha surtit lo que ha surtit.

Mes si per la part d' inspiració aquestas són las impresions que 'ns féu l' obra de Barbieri, Oudrid y Aceves, impresions que abgreu recansa deixem estampadas, hem de exposar que en tota ella s' hi admira la parquedat y senzillesa en la instrumentació, la puresa armónica que resulta de la massa orquestral y la diafanitat de las resolucions contrapuntísticas. L' orquesta resulta clara, justa. En fi: *El testamento azul* es una obra que justifica la reputació dramática de D. Rafel M.^a Liern, y es una proba de talent y poca inspiració de 'ls mestres Barbieri, Oudrid y Aceves.

La execució fou esmerada per part de las senyoras Quintana y Ruiz, encarregadas de 'ls papers de *Palmira y Rosa*, y de 'ls senyors Bassols, Perez, Alfonso, Martínez y Puig, que uns y altres feren ab sa vis cómica, no resultés tan pesada com es la música de *El testamento azul*.

Y ara sí que vé lo millor. La manera de presentarlo. Alló es un derrotxe de bitllets de Banch que 'l Sr. Elías ha abocat á 'l escenari de 'l Tívoli.

Las decoracions de 'l segon y tercer acte, fetas pe 'l Sr. J. F. Chía, són d' un efecte sorprendent y donan á conéixer un escenógrafo de primera.

Los trajos... dihent que han surtit de 'ls tallers de 'l amo está dit tot.

Rebi, donchs, la empresa nostra sincera y coral felicitació per la manera que ha presentat *El Testamento azul*, desitjantli entradons com lo de 'l diumenge, per ressarcirse de 'ls crescuts gastos que implica l' inusitat luxu de l' obra.

A. DE LA FLORIDA.

TEATRO PRINCIPAL (Gracia).—Lo dijous 8 de 'l corrent, s' hi representá la sarsuela *La Traviata*, que obtingué una esmerada execució, tant per la part individual com en conjunt.

La coneguda tiple D.^a Maria Miquel, que posseheix un bon timbre de veu, interpretá la part de

protagonista, alcansanhi nutrits y justos aplausos en las escenas més culminants.

Lo tenor Sr. Bergadá digué sa part de *Armando* ab molta delicadesa y apassionament, fents'hi aplaudir ab justicia.

A gran altura sapigué colocarse també 'l Sr. Rumiá, puig dongué gran relleu á son important personatge. La Sra. Ureña y 'ls Srs. Miquel, Peri y Romani, completaren l' éxit. També tenim de fer menció de la part coral é instrumental dirigida pe 'l mestre Sr. Oliver, puig no deixá que desitjar. La numerosa concurrencia no 'ls hi escasseja 'ls aplausos, y la veritat, s' ho merexian.

En la funció de 'l diumenge representaren la popular sarsuela *La Mascota*, en la que dits artistes se vegeren premiats ab fortas palmadas.

Un aplauso á la empresa per haver tingut l' acert de contractá' aquesta companyia.—R. MALLORQUÍ.

UNA EXCURSIÓ Á ARGENTONA

(HISTÓRICH)

A mon apreciat amich Joseph Tarragó y Esteve.

Confesso que d' excursions n' he fet pocas: pero desde la última verificada en lo poble indicat, creguin que vaig quedarme ab ganas de no ferne cap mes (per aquest any).

Y no perque no m' hagués divertit: molt á 'l contrari, la *barrila* no 's va separar may de mí, perque allá ahont jo vaig també vé ella.

Anaba ab dos companys que se 'n podria dir de fatigas, puig que l' un es un salta-taulells molt aixerit y l' altre un meritori no menos aixalabrát.

Tots dos se tractan ab animals; vull dir que tenen més afició ells á las hacas que no pas un promés á la duenya de 'l seu cor.

Un d' ells, que li sobran los diners que á mí 'm faltan, se permet lo luxo de tenir un parell d' hacas més bonicas que aquellas fotografias que hi ha en las capsas de mistos, y un cotxet que tant pót servir de carret com de tartana.

Lo que no pót fer es lo servey de conductora, perque es tan petit, que tot just n' hi caben dos per banda y encara vestits d' estiu.

Ab las dos hacas á la llarga *vestidas* de las festas prengüerem assiento en lo cotxet los tres excursionisias y arrancábam de Barcelona á las quatre de 'l dematí, hora que la lluna encara estava presentant lo seu servey acompanyada d' alguns núvols que feyan la cara d' haver perdut la nit.

Ab un copet de látigo y 'l soroll de un petó, aquells animallets se posaren á córrer com uns desesperats.

Nosaltres gosábam admirats de 'l conjunt que féyam en mitj de la naturalesa; lo cel tot plé de *topos*, la fresca que en aquella hora corria, lo continuo soroll de 'ls cascabels, la velocitat que portábam, la claror de la lluna mitj apagada y la poca resplandor de 'ls fanals de 'l cotxet, era una cosa deliciosa.

En menos de tres quarts d' hora ja féyam la copa á Badalona.

A 'l arribar á Mongat y á 'l ésser dalt d' aquella pujada més dreta que la esquena de qualsevol contribuent, se 'ns presentá á la vista aquell es-

pectacle que la naturalesa es qui t'è 'l privilegi de representarlo ab més ó menos éxit.

Parlo de la surtida de 'l sol: ¡qué hermós era véurer aquells núvols *estripats* que com enribetats ab cinta daurada rebian la primera *ullada* de 'l sol!

¡Que era bonich aquell *apoteosis* que formaba á 'l treure 'l cap escampant sa potent resplandor per sobre 'l mar!

Aquell mohiment suau que feya l' aygua *ni-quelada* (no sempre ha de ser platejada) pe 'ls raigs de 'l sol, podrá ser una *escena* molt vista, pero no cansa may de admirarse.

Fins las hacas que 'ns *arrossegaban*, á 'l contemplar aquella bellesa no van poguer menos que alzar la qüa y l lensar una... *exhalació* (parlant fi).

A 'l arribar á Vilassar várem fer una hora d' *alto*, y allí en una casa que 'ls baixos són ocupats per una fonda y en la part alta de la fatxada s' hi llegeix «Depósito de sanguijuelas», várem esmorzar. Afortunadament, de *sanguijuela* no 'ns ne van servir cap.

A las hacas també 'ls várem donar 'l seu *pinso* y mentres ellas escuraban lo morralet nosaltres várem arribarnos á la platja, saltant per sobre d' algunas rocas ahont nos várem entretenir á buscar petxinas: pero ab tanta afició que á mí, distret, una onada va atrapar-me y 'm va *llimpiar* las sabatas que las vaig tenir frescas un bon rato.

Emprenem la marxa altra vegada y no parem fins arribar á Mataró.

Allí vam *hospedarnos* á 'l hostal de Montserrat, ahont están instalats en los baixos las *menjadoras* pe 'ls animals irracionales, y en los alts hi ha 'ls *menjadors*, que 'n podriam dir pe 'ls racionales.

Mentres esperábam que arribés l' hora de dinar, várem anar á dar un *vol de foraster* pe 'l poble, y entràrem en una iglesia ahont s' hi feya una festa extraordinaria... pe 'ls de la *casa*, ja que 'ls devots eran molt escassos.

Lo que 'ns va distréurer va se 'l modo que allí tenen de fer pagar la cadira; puig que aquell que vol séurer té de anar á un recó de la iglesia y llogarla tenint de pèndre 's la molestia de portársela allá hont li sembli. Verdaderament alló sembla un mercat, y un mercat á dins de la casa de 'l Senyor... rector, no hi pega.

Després vam anar á fer l' absentia encara que més ben dit, la vam *desfer*; y 'ns vam fer *enlluhernar* las sabatas per un llimpia-botas ambulat y geperut que, segons nos va explicar, ell va ser lo primer que va introduhir aquet negoci en lo poble y que además d' ensenyar y *enllustrar* á variós de la seva parentela, aquets se van *establir* y ara li fan la competencia. ¡Pobre home! no hi havia més que mirarli 'l cap: acreditaba molt bé que era de Mataró.

Pero com aquesta carretera es molt llarga, y á fi de no allargar massa aquest article, en lo número vinent explicaré la nostra arribada á 'l poble de Argentona y las peripecias ab que várem trobarnos.

Per lo tant, mentre nosaltres anem caminant, vostés poden aná' esperant.

J. ASMARATS

(Seguirá)

Secció de 'l Graciós

Un cabo d' exèrcit sollicita una llicència.

—¿Per quin motiu?—pregunta 'l coronel.

—Senyor—respón l' interpelat,—s' ha mort la meua mare.

—Està molt bé; mes... cuidado qu' aixó 's repe teixi.

—¿Qué sab quina hora es?

—Hora de contar diners.

—Home, donchs, ¿me vól fe 'l favor de contar fins a quinze pessetas que són precisament las que 'm déu?

—Prou, prou; pero no las hi daré pas.

Entre mestre y deixeble:

—¿Sabs quantas són las parts de l' oració?

—¡Oh! Es que no sabia que las haguessin partit may las oracions.

—¿Dius que no, y ara me las acabas de trencar?

Secció de 'l Pirotécnic

Se tracta d' establir un servey de llanxas en lo carrer de Cervelló.

No es mal negoci, porque aixis s' hi podrà passar sense mullarse, cosa qu' ara casi sempre es imposible si no 's va ab esclops.

Y com que las llanxas son esclops molt grossos, s' hi anirà molt bé.

Pero anem de serio: ¡sembla qu' aquells vehins no sigan de Barcelona, ó que no paguin contribució, ó que estigan deixats de la mà de Déu, ó de la visita de 'ls Concejals.

Ja que no deuen passarhi, ¿volen que 'ls fassi alli focs artificials, y aixis potser la concurrencia veurá que tinch rahó?

LO POLVORISTA.

MEMORIAS D' UNA CÓMICA

V Y ÚLTIM

Las personas que assisteixen á 'ls espectacles públichs, tenen gustos molt diferents: en los grans teatros, quant en los intermedis surten á fer ostentació de lleugeresa y gracia las bailarinas, molts espectadors se 'n van a fumá un cigarro á 'ls corredors, ó conversan en los salons de descans, sens' recordarse de que la Felipa tinga bonas pantorrillas, ni de que la Paquita vagi excessivament escotada, porque pensan que l' interessarse en aquestas exhibicions de camas y de pits, es manifestar aficions poch decentas.

En cambi, las classes populars, los soldats, carreters y mariners per exemple, aplaudeixen frenéticament quant las bailarinas giravoltan.

Las francesas han trobat un medi més senzill per' ilusionar á 'l públich: consisteix en la confecció de faldillas de tiras de roba, que encara que arribin desde la cintura fins á 'ls peus y no permetin véurer las camas quant caminan pausadament, s' obran de dalt baix d' una manera ridícula é indecent á 'l fer mohiments agitats, ab que atolon-dran joves viciosos que pagan generosamente lo permis de véurerlas quant cambian de trajo.

En quan á mí, sempre he preferit presentarme en escena fent papers serios, á haver de surtir vestida d' home; y molt menos ensenyant parts de 'l cos que fora de 'l teatro se consideraria poch decent; pero ja ha passat la época en que eran frenéticament aplaudidas las obras semblants á *La vida es sueño*: á aquestas las sustituhiren *La redoma encantada* y altrás per l' estil, que de quant en quant proporcionan llenos á 'ls empressaris, encara que algunas sigan molt dolentas, literariament parlant.

La causa d' aixó déu ser la escassés de inteligencia é instrucció de 'l públich, puig tinch observat que mentres las obras filosóficas fan dormir, las assaynetadas tenen desvetllats á 'ls concurrents.

Jo he fet teatros ab joves que á 'l arribar á las poblacions subalternas han buscat feyna per' escriurir fullas pe 'ls curials, ó han cusit pessas pe 'ls sastres; pero eran excepcions de la generalitat, puig á 'ls cómichs se 'ls troba ab més freqüencia en los cafés, ocupats jugant á 'l billar y altres jochs, que escribint per' guanyar diners, ó fent levitas; porque 'ls déu semblar que treballant se rebaixan de la categoría de actors.

Lo avans dit, las proporcions indecorosas que tan alguns cómichs com molts que no ho són, se creuen ab dret de fer á las damas; y además las murmuracions calumniosas de que aquestas són víctimas, fa que la carrera escénica que vaig empendrer ab la imaginació plena d' ilusions, hagi acabat per fèrse 'm detestable; pero ¿quin recurs me quedaba després de la desgraciada mort de 'l meu pare, per' poder mantenir á la mare, que cada dia me podia ajudar menos, fins en las feynas més senzillas de la casa?

Cusíam pe 'ls sastres; pero com á Barcelona desde que hi há tants bazars, escasseja la feyna de parroquiá, per més que 's treballi no 's pót subvenir á tolas las necessitats de la vida.

Desde que s' ha generalisat lo cusí ab máquina, los preus han baixat molt; de manera que s' ha de treballar tan ràpidament com si s' anés ab velocípedo, lo que demacra 'l cós y apressura la vellesa; havent de apelarse á 'l recurs de pèndrer senyors á despesa, á mes de representar en teatros y altrás cosas que seria llarch enumerar.

Afortunadament, he pogut deixar tan trist ofici á 'l mateix temps que 'l de cómica, de la manera següent:

Lo meu vehí 'm va demanar que li permetés ferme confidenla d' un secret de la seva vida íntima; 'm digué que fins poch dias avans, vivia separat de sa esposa, per havèrsen anat en seguiment d' un militar; pero que acababa de saber que havia mort; per qual motiu quedaba lliure, y 's creuria felís si 'l volia admétrer per marit.

Encara que no estava dotat de qualitats físicas que 'l fessin interessant, me constaba que era un home de bonas costums y que m' havia demostrat tan afecte com si 'm fós germá. No vaig, pues, ferme pregar, y desde aquell dia visch tranquila, sent una bona esposa, y desitjant que tingan tanta sort com jo tolas las demás cómicas que ho si-guin per forsa.

ERNESTINA

Secció Oficial

SOCIETAT ANÓNIMA «LO TEATRO CATALÀ»

La Comissió organitzadora convoca a 'ls senyors accionistas suscrits, a la reunió que s'efectuarà dimecres 21 de 'l corrent a las 9 de 'l vespre en lo carrer de Bonsuccés, 10, 2.^a, 1.^a, ab l' objecte de donar compte de com ha quedat constituïda la companyia y procedir a 'l nomenament de 'l Consell d' Administració que prevé 'l pacte 5.^m de las bases aceptadas.

Pera assistir a la citada reunió es indispensable la exhibició de 'ls resguards provisionals que justifiquen haver pagat l' import de 'l primer plasse de las accions suscritas, qual pago s' ha de fer dijous, divendres ó dissapte d' aquesta setmana en lo carrer de la Unió, 5, 3.^{er}, 2.^a, de 4 a 5 de la tarde.

En lo propi local y a las ditas horas podran enterarse de las condiciones de la Societat las demás personas que vulgan formarne part.

Barcelona, 14 de Desembre de 1892.—P. A. de la C., JOAN PERELLÓ y ORTEGA.

Repertori de fora

Mataró 12 de Desembre

Amich Director: La revista d' aquesta setmana es lo següent: dijous 8, nostre amich senyor Borrás ab sa compayia va donar *La portera de la fábrica*. Vam quedar molt descontents. No sé perquè han de fer funcions tan vistas per nosaltres a altres companyias y fetas ab molt d' acort.

Lo dissapte 11 en la societat «Nova Constancia» representaren *Lo pubill*. Ja s' havia fet a l' Enterpe. Nosaltres cada dissapte menjem lo que ja han menjat altres primer. Si es culpa de la junta, diumenge que vé hi ha votacions y procurarem posarnhi una que tingui mes acort. Pero tornant a *Lo pubill*, be 'l senyor Borrás y tots, y com a dames, la senyora Pallardó y senyoreta Llorente.

Ahir diumenge en lo Principal 's va fer *La filla del marxant*, representada molt be y ben rebuda: no cito a ningú perquè estem contents de tots. Los socis de la «Nova Constancia» desitjarian que si 'ls prospectes portan a las 8 y mitja que portessin a las 9 y mitja, ja que hi comensan.—E. R.

Arenys de Mar 13 de Desembre.

Molt senyor meu: La empresa que té a son càrrech lo Teatro Principal, en lo que va de temporada ha posat en escena las següents obras: *Para tal culpa tal pena*, *La Prometensa* y *La flor de la montanya*, obtenint regular desempenyo.

Lo «corresponsal en aquesta vila de «Lo Teatro Regional» havia de tenir en compte a 'l fer la ressenya de las esmentadas obras, que eran desempenyadas per aficionats y que si hi hagué pessima interpretació per part d' algún, en lloch de criticar a n' aquet millor y mes equitatiu hauria sigut dirigir los inventivas contra 'l director que l' havia ensenyat, qual nom no deu ignorar lo senyor corresponsal, puig ab lletres ben grossas lo podia llegir en los cartells de las funcions.

En lo teatro de 'l Ateneo 's posará en escena lo próxim diumenge la sarsuela *El Relámpago*; y en lo Principal estan anunciant per la diada de Nadal los clasicchs *Pastorcillos en Belén*.

Soch de V. affm. y S. S.—V. S.

Reus 12 de Desembre.

Per una petita indisposició de la primera tiple

senyora Nalbert s' encarregá per algunas representacions de *El Rey que rabió* de la part de Rey la senyora Romero. Aquesta simpatica artista tregué un gran partit del esmentat paper fentse aplaudir a cada representació.

Ultimament s' han estrenat *Catalina* (tres actes de molt aparato) y *La fuente de los milagros*. En la primera sobresurtiren las tiples Nalbert y Sola y 'ls senyors Constantí y Grajales. L' orquesta molt be.

En la segona la senyora Romero es capás de fer perdre 'l món de vista a qualsevol descendent d' Adán. Lo senyor Grajales hi está inimitable: es en l' obra que m' agrada mes. La característica senyora Brieva y 'ls senyors Constantí y Esteve acertadíssims.

Próximament estreno de *Sueños de oro*.

La nota saliente de la setmana ha sigut la *cayguda de 'ls conservadors*.

Aquesta gent han sigut fatals per nostra ciutat... y per tota la provincia.

Los *quefas* de la *conserva local* són actuaris de 'l juljat y dos d' ells diputats a la vegada (cosa terminantment prohibida per la ley, per ser dos carrechs incompatibles) y aixó no obstant, aquets *politics* de... cartró, amparats pe 'l govern de amo de 'l gos, havian arribat a 'l extrem d' *assaltar* la casa de la ciutat y últimament la Diputació provincial sens atendre las protestas de la premsa tota y de las personas decents, a fi d' imposar a aquesta nostra provincia l' immoralitat mes asquerosa pera saciar sos desitjos.

La ciutat, cansada ja de sofrir, buscaba afanyosa la primera ocasió de pendre 's la revenja, y aquesta 's presentá dissapte a 'l rébre la noticia certa de la formació de 'l ministeri Sagasta.

Dissapte a 'l vespre tothom se mostraba satisfet y tractaba de fer alguna cosa per protestar de 'ls *cayguts*. En efecte, a 'l acabarse la funció en lo Fortuny sortí l' orquesta que recorregué 'ls principals carrers a 'l compás de *La Marsellesa*.

A l' orquesta seguien mes de mil homes (a pesar de l' hora intempestiva) formant una verdadera manifestació y disparant infinitat de cartillas y llums de bengala. A pesar de 'l entusiasme y animació no hi hagué ni un sol incident desagradable.

A la gent de la *conserva* sembla talment que l' hagin escaldada.

Dispensi, senyor Director, si m' he esté més de lo que 'm permeten aquestas correspondencias; pero per lo que a nosaltres se refereix, aquest assumpto 's mereix aixó y molt mes.—J. A.

Girona 11 de Desembre

Estimat Director: Ja estem en plé iver, puig fa ja alguns días que 'l termómetro senyala dos baix zero, y cregui dona mes gust viurer a prop de 'l foch que no dansar per aquets carrers buscant noticias. No obstant, m' he llensat a la vía pública alguna que altra nit buscant impresians, unas voltas politicas, ab motiu de la crísis, y altres locals, y respecte a lo primer res nou puch dirli, puig quant aquí arriban ja són passadas de moda; en quan a las segonas, sembla que 'ls animos de nostres edils municipals han calmat un poch y sols esperan lo rumbo que seguiran sos destinos en vista de la nova política.

Y dit aixó entro de plé a darli compte de la nova companyia de sarsuela que es sens disputa la millor que he conegut en aquesta ciutat durant lo temps que hi estich.

Está dirígida pe 'ls senyors Rius y Gil, y són casi tots ells volencians; tenen per primera tiple a la senyora Berdecho que es de lo millor que en son género trepitja la escena espanyola.

Són varias ja las sarsueletas que 'ns han donat

à conèixer y entre altrás la titulada *Lo gallet de fabareta* que es en la que dita senyora té un papé important, que al últim balla la antiga jota valenciana que ha agradat molt. Lo teatro es tan fret que temo tingan que marxín antes de temps porque ningú tindrà l' atreviment d' arrostrar las iras de una pulmonía.

Ans de acabar la present haig de fer constar que sembla que l' arriendo 'l teatro per deu anys, sols fou projecte d' una part de 'l Municipi, y haventse presentat dificultats, s' ha publicat un anunci pera que dintre d' un breu terme puga qui li convinga fer objeccions á 'l projecte, ó presentar millors proposicions. Ja li diré lo resultat, que molt me temo siga funest.—M. de S.

Reunions particulars

ROGER DE FLOR.—Lo dijous 8 de 'l corrent posaren en escena la comedia de C. Gumá *L' amor es cego* que va ser bastant ben interpretada; representant ademés la sarsuela *El gorro frigio*, en quina obra la tiple senyoreta Lucía presentá tres papers distints ab molta desenvoltura y que li valgueren aplausos.

LA JUVENTUD.—Mòlt bon desempenyo va tenir la comedia *Los Hugonotes* que 'l día 8 se representá, essent mòlt aplaudits tots quans hi prengueren part, que eran las senyoretas Romeu, Masriera, Vila y senyors Viñas, Martí, Balmaña y Señorli.

Lo passat diumenge representaren las pessas *A la prevenció* y *Las dos joyas de la casa*, surtint millor desempenyada aquesta última que la anterior.

VIRIATO.—Dos pessas catalanas varen fe 'l gast de la funció passada, las quals foren *De rebot* y *Cura de cristiá*, que van surtir regularment.

TERTULIA SERRA. (Gracia).—Lo boceto dramàtic *Una lágrima* que executaren la senyora de Buyosa y 'ls senyors Baca y Gaspar va resultar mòlt ajustadet, com també la sarsueleta *Niña Pancha* que cantá la senyoreta Fortuny ab la gracia que Déu li ha donat.

WAX-VESTAS.—Lo passat diumenge á las deu de la nit comensaren la representació de la comedia en dos actes *Perecito*, que interpretaren de un modo bastant acceptable las senyoretas De Castro (C. y E.) junt ab los senyors Cirujeda, García, Labastida y Nobas.—J. A.

CÍRCOL POSITIVISTA.—Aquesta important societat celebra 'l día 8 de 'l corrent una vetllada literari-musical, en la que prengueren part las senyoretas Surinyach, Ferrer y Canals y 'ls senyors Surinyach, Puig, Pérez, Gaztambide, Brisé y Romani.

La festa resultá mòlt lloable, majorment quant sos productes s' han destinat á un fi benèfic.—A. R.

CENTRE REPUBLICÁ (de la dreta de 'l Ensanxe).—Mòlt favorescuda se vegé la vetllada literaria que tingué lloch en aquest important centre dissapte passat.

En ella hi prengué part lo reputat quinteto «Gaztambide» que executá ab delicadesa las pessas següents: *El Turia*, *Fantasia sobre motius de Lucrecia Borgia*, *Genio y figura*, y pas doble Romanía. Dit quinteto lo forman los professors senyors Gaztambide, Riera, Estruch, Catalá y Bonet, veyentse estrepitosament aplaudits per la concurrencia que omplía la sala. Mòlt be 's va portá 'l senyor Forment que fou unánimament aplaudit en l' aria de barítono de 'l primer acte de *La Tempestad*. Aixís com també 'l pianista senyor Camaló que, á mes de acompanyar á dit senyor, executá alguna pessa de son repertori.

Los senyors Ricardo Mallorquí y Noelle Güell, encarregats de la part literaria, fóren calurosament aplaudits en sos treballs *Desperta ferro*, *Nit de trons*, *La festa de Nadal*, y altres.

CÍRCOL REPUBLICÁ HISTÓRICH (Gracia).—Lo dimecres 7, tingué lloch en aquest llohit centre una vetllada literari-musical, que fou mòlt agradable. Formaban part de 'l programa, varios jochs de prestidigitació y adivinació de 'l pensament humá, que foren executats ab molta variació pe 'l conegut mestre en aquesta classe de treballs don Lluís de Haro, que sapigué captarse moltas simpatías y aplausos. També sigué mòlt aplaudit lo jove senyor Forment, que acompanyat pe 'l pianista senyor Barberá, cantá dos arias de barítono alcansant forts aplausos.—M.

CLARÍS.—Com á funció de reglament, va representarse diumenge á la tarde 'l monólech *Escolá*, escrit y recitat per lo mateix Sr. Escolá, soci d' aqueixa societat, que entretingué agradablement á la concurrencia, per més que 'n ell si despregué la nota dominant, ó més ben dit la imitació de un consemblant monólech del apreciat actor Julio Ruiz.

Ab la sarsueleta *Ya somos tres* finalisá la funció, desempenyada ab acert per las Srtas. Ugas, Mas y N. y los senyors Escolá y germáns Fages.

ALMOGÁVAR.—De poca monta, com vulgarment se diu, va ser la funció donada per aqueixa societat diumenge passat: tant es aixís, que 'ls dos saynetes *El paje de la llave* y *Un maestro ruso* van fe 'l gasto, acompanyats de 'l juguet *Roncar despierto*, que fou la única producció que surtí ben ajustada, gracias á la bona voluntat de sos intérpretes Srs. Brú y Coll y de dugas senyoretas, cual nom sentim no recordar.

LA LUZ DEL PORVENIR.—Á benefici de la aplaudida Sra. Lola Puchol, va representarse dissapte passat la popular producció de 'l Sr. Soler *La Dida* y la sarsueleta *La leyenda del monje*, distingintse notablement la beneficiada, que 's vegé molt festejada per la escullida concurrencia que omplia 'l local, y obsequiada ab valiosos regalos. Nostre enhorabona.

CUPIDO.—¿Qué havia de produhir *La bala de vidre*, llensada l' últim diumenge, desde l' escenari de CUPIDO per las Srtas. Virgili y Virgili, nena y per los Srs. Mas, Oller, Virgili y Comellas? Lo que realment va produhir, un esclat d' entusiasme, que va durar fins que l' atmósfera que aixecaren los deixebles de Terpsicore, va amortiguar la efervescencia que regnaba entre 'ls concurrents.

LA BRUJA (Olimpo).—La primera funció d' aqueit mes ha fet lo cop: *Las euras del Mas*, representada diumenge á la nit, van obtenir un éxit extraordinari. La vritat es, que la direcció de dita obra fou confiada al excelent aficionat Sr. Marxuach, y ab aixó, crech inútil dir, que son desempenyo va córrer parellas, ab la fama que té alcansada 'l Sr. Marxuach. La Srta. Panadés y 'ls senyors Vidal, Parera, Parés, González y Rius, varen acompanyarlo discretament, veyentse sumament aplaudits.

Un al lausó á la ben entesa direcció escénica y una advertencia, un consell d' amich á la apreciable Junta Directiva: disminueixin si es possible lo número de invitacions, puig que l' inusitat llo de diumenge, si bé acredita la popularitat que té alcansada LA BRUJA, no evita de que en un cas impremeditat, una alarma per exemple, ab un llo per l' estil, los reportaria desgracias y perjudicis en gran. Ara, dispensin.

CONSTRUCCIÓ DE TEATROS
 Servey complert
 y bó pera guardarropias,
Per informes y detalls
dirigirse á 'l carrer de Estruch,
11, fusteria.—BARCELONA

PERRUCAS Y POSTISSOS
 de tota classe, pera TEATROS
GRAN SALÓ
 PER' AFEITAR, RISSAR Y TELLAR CABELLS
 EN LA PERRUQUERIA
 DE
VICENS GARCIA
 Conde del Asalto, 6, principal
 Casa establerta desde 1810

ORQUESTA DE 'LS CATALANS
 DE LA QUE FORMA PART
 lo notable concertista de violi
 senyor Badia,
 DIRIGIDA PER
D. ROMUALDO ZUBIELQUI
 PER' AJUSTOS DIRIGIRSE:
 Carrer Hospital, 102, 4 rt, Barcelona.

LO TEATRO CATALÁ

PREUS D' ANUNCIS PER CADA INSERCCIO

Mitja plana.	5 pessetas.
Quart de plana.	3 id.
Sext de id.	2 id.
Octau de id.	1'50 id.
Dotzé de id.	1 id.

En la última plana, 20 per cent sobre aquesta tarifa.

S' admeten anuncis en la Administració, Diputació, 125, 2^{on}. 3^a. y en la sucursal Unió, 5, 3.^{er}, 2.^a

CASAS RECOMENADAS

Botiga de calsat de FRANCISCO GRAU, Plassa Sta. Ana, 23.
 LA CORBATINERA, Escudillers, 60.
 R. MARISTANY, Fabrica de pianos, Fontanella, 12 y 14
 Máquinas de cosir WERTHEIM, Avinyó, 18.
 Taller de mármol de F. PLANAS VALLS, Rbla. Sta. Mónica, 14.
 Sastreteria de teatros de JOAN BARET, Sadurní, 14. 1.^r
 Perruqueria de SALVAT, Ronda de S. Antoni, 22.
 Taller de air'es de E. VIDAL, Ronda de S. Pau, 48.
 Fonda de ESTEVET, Boqueria, 2.
 Magatzem de pells de J. POUS y C.^a, Princesa, 13.
 Arxiu de teatros, (vers y música) de A. GUIX, Tallers, 27, 2.^o
 Taller de fotograbats de J. GIL, Universitat 64
 Magatzem de música de J. B. PUJOL, Portal del Angel, 1 y 3.
 Fábrica de bastons de FLORENCIO PRAT, Jaume I, 9.
 Bateria de cuina de FLORENCIO NAGRE, Plassa Real, 8.
 Lampi-teria de JAUME PONSÉ, Bonsucces, 12.
 Camiseria de AURIGEMA, Fernando 3.
 Colegi de VILAR, Plassa de Catalunya.

Comestibles de J. SUBIELA, Riera de 'l Pi, 2.
 Confiteria de F. AMAT, Fontanella, 22.
 DR. MESSEGUER, dentista, Rambla de Canaletas, 5, 1.^r
 PAPELERIA PARISIEN, Aclis, 3.
 Taller de Manya de JOSEPH CARRERAS Urgell, 104.
 Confiteria de JOAN MARCH, Carders, 11.
 JOAQUIM CORRONS, optich, Rambla d' Estudis, 11.
 LA EMPELATHIZ, fabrica de cotillas, Escudillers Blancs, 3.
 Fonda NUEVA PENINSULAR, Boqueria, 29.
 Fonda de ESPAÑA, S. Pau 9, prop la Rambla.
 Máquinas de cosir de NARCIS DOMENECH, Gran-via, 211.
 Litografia de R. RIERA, Ample, 13.
 Casa FALCO, hules, articles de goma, plumeros, etc. Cail, 2.
 Caixa de prestamos, Sta. Margarida, 3. 1.^o
 Gran sa-treir EL CID, Avinyó, 7, cantonada Fernando VII.
 FÉLIX CARRERAS, taller de calsat, especialitat per artistas
 de teatro, Riera Alta, 17.
 RAMIS SAURA, focs artificials, Sta. Tecla 6, Gracia.

Carme, 33	Máquinas pera cusir, Máquinas de fer mitja.	SANTASUSANA	Aparatos pera pèndrer dulxas.	Carme, 33
	PREUS SENS COMPETENCIA			
	Taller per' adobar tota classe de máquinas.—Se ven á plassos y al comptat.			
	CARRER DE 'L CARME, N.º 33.—BARCELONA			

LLUNAS ASSOAGADAS PER' MIRALLS

— DE —

ORTEGA Y BADÍA

Depósit de Cristalls, Baldosas, Baldosetas, etc.

Teléfono núm. 1397

Carrer de la Completa de Sobradiel, núm. 3

BARCELONA

ARXIU Y COPISTERIA

— DE —

Francesch Pérez Pol

Carrer de Roig, núm. 24, entresuelo.

JOAN AYRE

Magatzem de Música, Pianos é Instruments

Fernando VII, 53.—BARCELONA

ARXIU LÍRIC-DRAMATICH



BONNIN GERMANS, VIOLE, 2, 4^{ta}.